

Ако паякътъ си свие мръжата и стои въ неподвижно състояние, трѣбва да очакваме дъждъ. Когато завали, ако забелѣжимъ, че паяка се раздвижи и излѣзе отъ скривалището си, това показва, че дъжда ще спрѣ скоро и че времето ще се оправи.

По движението на паяжинитѣ ние може да познаваме съ сигурностъ промѣнитѣ на времето презъ едно денонощие. Особено привечеръ, ако забелѣжимъ мръжата на паяка да е увиснала, трѣбва да сме сигурни, че ще имаме тиха и приятна нощъ.

Добромирко.

ХИНИНЪ

Хининътъ е познатото на всички ни лѣкарство, което се употребява противъ треска (малария). Добива се отъ кората на едно дърво, което расте въ топлитѣ страни. На гледъ по листата, а особено по цвѣтоветѣ, хининовото дърво много напомня нашенския люлякъ.

Обелватъ кората на хининовото дърво, исушаватъ я и я пускатъ въ търговията подъ името хининови кори, или изваждатъ отъ нея хининавъ видъ на прахъ.

Кога точно е открита лѣковитостъта на хининовитѣ кори между туземцитѣ на Америка, не се знае. Въ Европа хининътъ се е разпространилъ презъ 17 столѣтие. По това време единъ свѣщеникъ излѣкувалъ отъ малария единъ мѣстенъ князь. Все по онова време графиня Цинхона, жената на управителя на една областъ въ Америка, сжщо така се излѣкувала отъ страшната малария, отъ която страдала.

Това се разчуло и въ Европа, дѣто треската върлувала не по-малко. Тукъ почнали да пренасятъ хининови кори, да вадятъ отъ тѣхъ хининъ и да се лѣкуватъ. Името на това спасително лѣкарство произлѣзло отъ името на графиня Цинхона.

По-послѣ се развива голѣма търговия съ хининови кори. Отъ непрестанното бѣлене коритѣ на хининовитѣ дървета, последнитѣ почнали да съх-